

Daniela-Liliana PĂTRAȘCU¹Dr. Dumitru-Valentin PĂTRAȘCU²

ARHIDIACONUL ȘI PROFESORUL DR. CONSTANTIN V. DĂNĂU (1889-1980)

Constantin V. Dănău s-a născut la 15 mai 1889 în satul Turcinești, comuna Curtișoara³, județul Gorj. După absolvirea școlii primare în satul natal, a urmat cursurile Gimnaziului Real din Târgu-Jiu, ulterior fiind admis la Seminarul Teologic Central din București, instituție de învățământ condusă de către părintele director Constantin Nazarie, ale cărei cursuri avea să le absolve în anul 1910⁴. Ulterior, a urmat cursurile facultății de Teologie a Universității București, absolvind în anul 1913, studiind, în paralel, și la facultatea de Litere din cadrul aceleiași universități, pe care a absolvit-o în anul 1915⁵.

Activitatea didactică a început-o în cursul anului 1915, fiind numit profesor suplinitor la Gimnaziul Real din Târgu-Jiu, unde a predat: Limba Română, Istoria, Geografia și Limba Latină⁶, ulterior, „în timpul mobilizării, profesorul de latină Sterescu, mi-a încredințat mie suplینirea catedrei și am avut-o până după începerea războiului din 1916, când, în toamnă, mi s-a dat jumătate de catedră de Română-Istorie”⁷.

Avea să participe la Primul Război Mondial în calitate de diacon militar, astfel că, în timpul refugului în Moldova, a lucrat la Casa Bisericii din Iași, ulterior, devenind ajutor al preotului Armatei a II-a⁸.

La 15 august 1916, odată cu intrarea Armatei Române în Primul Război Mondial, profesorul Constantin V. Dănău a fost mobilizat „la Spitalul I de Evacuare, ce funcționa în localul liceului”⁹, acolo unde fusese repartizat și dr. Kugler.

Referitor la prima parte a campaniei din anul 1916, Constantin V. Dănău preciza că, după ruperea frontului de pe Valea Jiului, la începutul lunii octombrie 1916, „m-am refugiat cu părintele meu, preotul Dănău, de la Turcinești la Bălești”¹⁰, localitatea Turcinești, situată în nordul orașului Târgu-Jiu aflându-se în calea trupelor inamice care înaintau spre sud.

Respingerea primei încercări de ocupare a orașului Târgu-Jiu în cursul bătăliei de la podul Jiului din data de 14 octombrie 1916, când avangarda Diviziei a XI-a bavareze a fost

împiedicată să pună stăpânire pe podul de beton peste râul Jiu, situat în partea de vest a orașului, a permis declanșarea unei contraofensive a Armatei Române comandate de către generalul Ioan Dragalina, contraofensivă care i-a „surprins pe bavarezi în Frâncești, Târgu-Jiu, Turcinești și Bumbești, dându-i înapoi până sub Straja”¹¹. În ciuda acestui succes, sărbătorit de către locuitorii orașului Târgu-Jiu „în ziua de Cuvioasa Paraschiva, în fața Catedralei, unde și eu am spus un cuvânt românesc”¹², „nemții, întăriți, năvălesc din nou cu mai multă furie”¹³.

În aceste condiții, preotul Constantin V. Dănău, împreună cu socrul său și ficele acestuia, „am încărcat sumar ce brumă aveam într-un car”¹⁴, îndreptându-se spre Fărcășești, unde au fost găzduiți de către Ion Velican, care „abia ne-a îngăduit să dormim toți într-o cameră”¹⁵.

A doua zi, preotul Constantin V. Dănău și socrul său, „cu numai 500 de lei în buzunar, ne-am suit într-o cabrioletă și am pornit-o în pribegie spre Craiova, prin Strehaia”¹⁶. Odată ajunși la Craiova, „am imbarcat pe soția doctorului Voiculescu și copiii Vlad și Radu în cabrioletă și am pornit-o spre Slatina, în miez de noapte și pe o ploaie de toamnă, cu noroi și burniță îngrozitoare”¹⁷.

De la Slatina au pornit spre Roșiori, însă „la Miroși ni s-au barat toate drumurile: nu puteam merge nici spre Pitești, prin Costești, căci nemții coborau pe Argeș, nici spre Roșiori, căci veneau pe Neajlov... Am trecut prin Găești cu mare greutate, și, fără să intrăm în București, amenințați cu preluarea, ne-am suit, eu și socru-meu, într-un tren de marfă, ca să ne pomenim, după vreo două zile, la Galați”¹⁸, unde au fost găzduiți „la familia Măgură, mare avocat și om de inimă”¹⁹. Au rămas la Galați până la finele lunii decembrie 1916, sărbătorind aici Crăciunul, în condițiile în care „se auzeau tunurile peste Dunăre, dușmanii încercând trecerea în mai multe puncte”²⁰.

După mai multe încercări de a părăsi orașul Galați, în cele din urmă, „spre sfârșitul lui ianuarie 1917, am reușit să ajungem la Iași”²¹, unde „socru-meu i-a întâlnit pe Vasile Hortopan²² și Ion Alemănuț²³, care administrau o moșie mare, Reușeni, și

Autorizație eliberată de Comitetul Regional de Acțiune Gorj al Crucii Roșii diaconului Constantin V. Dănău, profesor la Gimnaziul real din Târgu-Jiu

I-au luat și pe socru-meu cu ei²⁴.

După instalarea la Iași, preotul Constantin V. Dănău s-a prezentat la Ministerul Învățământului, „care funcționa la Universitate, în Copou”²⁵, unde „mi-am legitimat drepturile de secretar și profesor suplinitor”²⁶, aprobându-i-se plata salariului cu condiția de a lucra la Casa Bisericii, „care funcționa la Mitropolia din Iași”²⁷. În cadrul acestei instituții, „lucram la birou cu părintele Partenie și alți funcționari ai Casei conduse de P. Gârboviceanu și Constantin Dobrescu”²⁸.

După cum mărturisește în memoriile sale, salariul câștigat astfel îi permitea preotului Constantin V. Dănău să-și asigure strictul necesar și îi „ajutam și pe ai mei”²⁹, soția și copiii săi rămânând în teritoriul ocupat de către trupele Pute-riilor Centrale.

Ca urmare a propunerii părintelui Constantin Nazarie, fostul său profesor de la Seminarul Teologic Central din București, preotul Constantin V. Dănău a acceptat să se prezinte la Marele Cartier General al Armatei Române, generalul Constantin Prezan, „cu rugămintea de a-mi aproba cererea de a activa ca predicator în armată”³⁰. Cererea fiind aprobată, Constantin V. Dănău a fost numit diacon al preotului Armatei a II-a³¹.

În aceste condiții, în zilele și noaptea premergătoare luptelor de la Mărăști (17 iulie 1917, orele 4⁰⁰ dimineața) s-a aflat alături de generalul Alexandru Averescu pentru a-i îmbărbăta pe soldați³².

Referindu-se la participarea sa la bătălia de la Mărăști, Constantin V. Dănău avea să noteze în memoriile sale că „m-am întâlnit, în șanțurile de scurgere de la Mărăști, cu soldați din satul meu: Grigore Ștefănoiu, V. Lupulescu, Tăiță Dijmărescu, Petre Dijmărescu, Roman Calotă, iar la Mușuroaie, cu Ion V. Voiculescu, dându-i vești despre frații D. Toma și Ilie”³³.

Ulterior, „în toamna anului 1917, poziția mea la Armata a II-a se șubrezise [...] față de pretențiile preotului”³⁴, în aceste condiții, părintele protoiereu Constantin Nazarie numindu-l pe Constantin V. Dănău în funcția de „secretar al Serviciului Religios din Marele Cartier General, unde am rămas până la demobilizarea mea, în iunie 1918”³⁵.

După demobilizare, Constantin V. Dănău a revenit la Târgu-Jiu, unde „n-am prestat serviciu, sub nemți, până în septembrie, când am fost numit suplinitor la Gimnaziul din Târgu-Jiu”³⁶, instituție de învățământ care, la scurt timp de la încheierea Primului Război Mondial, „s-a transformat [...] în liceu”³⁷, perioadă în care „s-au pus bazele Școlii Normale, care funcționa în casele fostului teatru Milescu”³⁸, în condițiile în care, după încheierea Primului Război Mondial, „țara mărindu-se cu Ardealul, Bucovina și Basarabia, învățământul public a luat avânt”³⁹.

În cursul anului 1919 Constantin V. Dănău a absolvit Facultatea de Filosofie din cadrul Universității din Iași. De

Legitimția de membru al Asociației Studenților Români din Franța

altfel, în anii II și III de studii din cadrul respectivei facultăți, a elaborat o serie de studii de exegeză a Noului Testament și de morală creștină, fiind premiat de decanatul facultății⁴⁰.

După susținerea unui examen la Religie, în perioada aprilie-mai 1919⁴¹, Constantin V. Dănău a primit un post de profesor suplinitor, ulterior, în septembrie 1919, fiind numit profesor titular⁴² la Școala Normală din Târgu-Jiu⁴³, instituție care și-a reluat

activitatea didactică la 3 septembrie 1919⁴⁴.

În noiembrie 1919 a obținut, prin concurs, postul de diacon al Bisericii Române din Paris, în decembrie 1919 înscriindu-se la Facultatea de Litere a Universității Sorbona din Paris, pentru ca, în anul 1923 să absolve cursurile Institutului de Pedagogie și Psihologie din cadrul respectivei facultăți. Ulterior, deținând diplome de licență în: Teologie, Filosofie, Filologie și Psihologie, se va înscrie la doctorat⁴⁵.

În anul 1924 a obținut titlul de doctor în Pedagogie la Sorbona cu lucrarea intitulată „La joie chez l'enfant jusqu'à l'âge de la puberté” și, în anul următor, titlul de doctor în Psihologie cu lucrarea intitulată „Le mécanisme de l'emotion”, ambele sub coordonarea renumitului psiholog francez Th. Simon⁴⁶.

În anul universitar 1920-1921, studentul gorjean Constantin V. Dănău a frecventat și cursurile Facultății de Științe din cadrul Universității Sorbona. În acest sens stă mărturie carnetul de student la respectiva facultate, document aflat în posesia domnului colonel (r.) Dumitru Dănău din Târgu-Jiu⁴⁷. Din aceeași perioadă datează și permisul de acces în sălile de curs eliberat de Institutul de Psihologie din cadrul Facultății de Științe a Universității Sorbona pe numele studentului Constantin V. Dănău, precum și permisul de acces în sălile de curs eliberat de Facultatea de Litere a Universității Sorbona⁴⁸.

În anul universitar 1920-1921 Constantin V. Dănău era și membru al Asociației Studenților Români din Paris, în acest sens stând mărturie un permis de membru eliberat pe numele Constantin V. Dănău, student al Facultății de Litere, document ce are aplicată și o fotografie alb-negru a posesorului⁴⁹.

În aceste condiții, mărturisește preotul Constantin V. Dănău, „în ianuarie 1920, mi-a venit și soția din țară, iar în vara lui 1920, spre toamnă, mi-am adus și fetițele, Maria și Lili, pe care le-am internat la Fontaines aux Roses, într-un institut catolic”⁵⁰.

În vara anului 1921 biserica română din Paris a fost vizitată de către Regele Ferdinand I, Regina Maria și Principesa Ileana, prilej cu care cuplul regal a avut numai cuvinte de laudă referitoare la activitatea diaconului Constantin V. Dănău⁵¹.

Din perioada petrecută la Paris datează apropierea

diaconului Constantin V. Dănău de compozitorul George Enescu, de profesorul și istoricul Nicolae Iorga – renumit conferențiar la College de France – și de profesorul Gheorghe Țițeica⁵². În acest sens, Constantin V. Dănău nota că „am ajutat manifestările culturale românești din Franța, concertele lui George Enescu⁵³ și conferințele ținute la Colege de France de prof. Nicolae Iorga sau la Sorbona de Gheorghe Țițeica și alți savanți români, care făceau cinste țării”⁵⁴.

La 1 ianuarie 1924 Constantin V. Dănău și-a prezentat demisia din postul pe care îl ocupa la Biserica Română din Paris. După revenirea în țară, a fost numit profesor de pedagogie la Școala Normală „Spiru Haret” din Târgu-Jiu⁵⁵, contribuind la formarea a aproape douăzeci de generații de învățători, și devenind, în cele din urmă, director al acestei instituții de învățământ.

În perioada în care a profesat la Școala Normală din Târgu-Jiu a redactat și editat, în colaborare cu învățătorii C.N. Dărvăreanu și V. Pătrășcoiu, manuale școlare de: Citire, Gramatică și Aritmetică pentru clasele a II-a, a III-a și a IV-a. Totodată, a elaborat lucrările: „Metodă nouă de orientare în studiul individualității”, „Cum cercetăm individualitatea elevului de curs primar” și a realizat „Fișa individuală a elevului”⁵⁶, toate fiind editate la tipografia înființată de către Nicolae D. Miloșescu la Târgu-Jiu⁵⁷. Alături de acestea, au rămas în manuscris lucrările intitulate „Studiul individualității școlarului pe bază de material experimental și teste” și „Carnetul școlar”⁵⁸.

În anul 1924 a început construcția unui nou sediu al Școlii Normale din Târgu-Jiu amplasat „pe terenul obținut din proprietatea bisericii Olari printr-o susținută acțiune întreprinsă, în acest sens, de profesorul C.V. Dănău”⁵⁹, astfel că, în anul școlar 1925-1926 cursurile se desfășurau în noua clădire⁶⁰. Începând cu anul școlar 1926-1927 în clădirea Școlii Normale din Târgu-Jiu se desfășurau și cursurile Școlii de Aplicație⁶¹.

Totodată, Școala Normală din Târgu-Jiu dispunea de un hectar de teren în imediata apropiere și de alte 27 de hectare de teren agricol în comuna Vădeni⁶², astfel că, „în organizarea învățământului normal în Târgu-Jiu, merite deosebite revin doctorului Nicolae Hasnaș, care a donat și o bibliotecă școlii, profesorilor C. Mihăilescu și Constantin V. Dănău,

Profesorul Constantin V. Dănău în mijlocul elevilor clasei a VI-a de la Școala Normală „Spiru Haret” din Târgu-Jiu

care au condus mulți ani, ca directori, această școală”⁶³.

În noiembrie 1926, Congresul Clericilor din România l-a ales pe Constantin V. Dănău membru în Comisia Financiară a Adunării Eparhiale. În această calitate, avea să se preocupe, în mod special, de chestiunea salarizării preoților și diaconilor, precum și de situația economică și financiară a bisericilor din Bucovina și Basarabia⁶⁴.

Ca recunoaștere a meritelor sale, la 3 aprilie 1923 diaconul Constantin V. Dănău, profesor la Școala Normală din Târgu-Jiu, a fost decorat cu medalia „Răsplata muncii pentru învățământ”, clasa I-a⁶⁵.

La 15 iunie 1923 diaconul Constantin V. Dănău de la biserica română din Paris primește din partea Legației României în Franța un document în cuprinsul căruia se arată că „Noi, Ministrul României la Paris, certificăm că diaconul C.V. Dănău, de la Biserica Română din Paris, prin ținuta sa demnă, prin cuvântările și prin toată activitatea ce a desfășurat, și-a îndeplinit cu prisosință misiunea sa și a fost mult apreciat de întreaga colonie română din Paris”⁶⁶.

Ulterior, la 2 februarie 1924, Regele Ferdinand I i-a conferit lui Constantin V. Dănău, „fost diacon la Capela Română din Paris”⁶⁷, medalia „Răsplata muncii pentru Biserică”, clasa I-a, „pentru activitatea desfășurată la acea Capelă”⁶⁸.

La 6 iulie 1933 diaconul Constantin V. Dănău, profesor la Școala Normală din Târgu-Jiu, avea să fie decorat de către Regele Carol al II-lea cu ordinul „Coroana României”, în grad de Cavaler⁶⁹.

La 8 iulie 1940 i s-a conferit medalia centenarului Regelui Carol I, „pentru contribuția adusă la înzestrarea oștirii”⁷⁰, ulterior, la 13 octombrie 1941 primind semnul onorific „Răsplata muncii pentru 25 de ani în serviciul Statului”⁷¹.

În 1941, după promovarea unui examen, diaconul Constantin V. Dănău a fost numit Inspector Șef al Învățământului Secundar din Oltenia, fiind desemnat, totodată, membru în Consiliul Pedagogic al Ministerului Instrucției și Educației, funcții pe care le-a ocupat până în 1944, anul pensionării sale.

În septembrie 1943, în calitate sa de Inspector Șef al Învățământului Secundar, Constantin V. Dănău a fost decorat cu medalia „Meritul Cultural”, clasa I-a⁷².

August 1971. Întâlnirea absolvenților Școlii Normale din Târgu-Jiu promoția 1930. În mijloc, cu baston, profesorul Constantin V. Dănău

Constantin V. Dănău a lăsat, în manuscris, memoriile sale intitulate „Însemnări din viața mea”, precum și lucrările teologice „Principiile de morală fundamentală în doctrina Sf. Apostol Pavel” și „Predici la Paris”⁷³.

La 29 ianuarie 1947 diaconul Constantin V. Dănău a donat liceului „Tudor Vladimirescu” din Târgu-Jiu, în memoria fiului său, Constantin C. Dănău, un fond de carte format din 110 lucrări în limba franceză și 117 lucrări în limba română⁷⁴. Donației de carte i s-a adăugat un fond de 10 milioane de lei destinat achiziționării de noi cărți utile elevilor liceului. Din păcate, în anul 2015, „nu se cunoaște situația [...] acestui fond de carte”⁷⁵.

Preotul Constantin V. Dănău a avut doi copii, un băiat, Constantin, decedat la finele clasei a IX-a, pe care o urma la Liceul „Tudor Vladimirescu” din Târgu-Jiu, și o fată, Aurelia, autoarea tezei de doctorat intitulată „Viața și opera doctorilor Dem Culcer, tatăl și fiul”, susținută la 25 iunie 1943 la Universitatea „Regele Ferdinand I” din Cluj-Sibiu⁷⁶.

Constantin V. Dănău, profesor „titular la catedra de Pedagogie de la Școala Normală Târgu-Jiu”⁷⁷, avea să se pensioneze la data de 5 octombrie 1944⁷⁸.

Referindu-se la numirea sa în „Consiliul Inspectorilor Generali din Minister”⁷⁹, Constantin V. Dănău preciza că „am insistat pe lângă ministrul de atunci [...] a se renunța la mine, întrucât din obligație pentru Biserică, care m-a întreținut la studii în străinătate, eu înțelegeam să-mi păstrez haina și dreptul de slujire în Biserică, și ministrul, cu atât mai mult a insistat să rămân în control, invitându-mă să-mi fac datoria așa cum sunt”⁸⁰.

După instaurarea regimului comunist, familia preotului Constantin V. Dănău a avut de suferit, astfel că, „am fost lăsat muritor de foame, luându-mi-se dreptul muncii mele; [...] după ce eu, de bunăvoie, cu copii cu tot, am cedat terenul ce l-am avut statului, încă din 1949”⁸¹. Cu toate că renunțase în favoarea statului român la terenurile pe care le deținea, în 1952 fusese depozat și de pensie, astfel că, până în octombrie 1956, „când ni s-a dat dreptul de reînscrisere la pensie”⁸², „a trebuit să-ndur mizerii crunte”⁸³.

Profesor doctor Constantin V. Dănău a încetat din viață la 30 septembrie 1980, la vârsta de 91 de ani, după o activitate didactică impresionantă încununată de redactarea a numeroase studii de pedagogie și psihologie școlară, manuale școlare, și alte materiale didactice.

ANEXA NR. 1

Decretul de conferire a medaliei „Răsplata Muncii pentru Învățământ”, clasa I-a, profesorului Constantin V. Dănău din Târgu-Jiu.

Ferdinand I
Prin grația lui Dumnezeu și voința națională
Rege al României

La toți de față și viitori, Sănătate!

Dorind a da o probă de a Noastră bunăvoință Dlui Diacon Dănău C. Constantin, Profesor Școala Normală Băieți T. Jiu, pentru serviciile aduse învățământului,

Noi îi conferim medalia „Răsplata Muncii pentru Învățământ”, clasa I.

Drept care-i dăm acest brevet subscris de Noi și investit cu regescul Nostru sigiliu.

Dat în București la 3 aprilie 1923.

Ferdinand

N. 4 282

Ministrul Secretar de Stat
la Departamentul Instrucțiunii

Apud. Dumitru Dănău, *Arhidiaconul Iconom Stavrofor Doctor Constantin V. Dănău – reper emblematic în tabla de valori naționale...*, Târgu-Jiu, 2015, p. 13.

ANEXA NR. 2

Adresa Legației României în Franța eliberată ca recunoaștere a activității desfășurate de către diaconul Constantin V. Dănău la biserica română din Paris.

Legation de Roumanie
en France

Paris
15 Iunie 1923

Noi, Ministru al României la Paris, certificăm că Diaconul Constantin V. Dănău de la Biserica Română din Paris, prin ținuta de seamă, prin cuvântările, și prin toată activitatea ce a desfășurat, și-a îndeplinit cu prisosință misiunea sa și a fost mult apreciat de întreaga colonie română din Paris.

Ministrul României

Apud. Dumitru Dănău, *Arhidiaconul Iconom Stavrofor Doctor Constantin V. Dănău – reper emblematic în tabla de valori naționale...*, Târgu-Jiu, 2015, p. 12.

ANEXA NR. 3

Decretul de conferire a medaliei „Răsplata Muncii pentru Biserică”, clasa I-a, profesorului Constantin V. Dănău din Târgu-Jiu.

Ferdinand I
Prin grația lui Dumnezeu și voința națională
Rege al României
La toți de față și viitori, Sănătate!

Dorind a da o probă de a Noastră bunăvoință cucernicului diacon Constantin Dănău, fost diacon la Capela Română din Paris, pentru activitatea desfășurată la acea Capelă,

Noi îi conferim medalia „Răsplata Muncii pentru Biserică”, clasa I-a.

Drept care îi dăm acest brevet.
Dat în București la 2 februarie 1924.

Ferdinand
Ministrul Cultelor și Artelor

No. decretului 382.
No. brevetului 1 216.

Apud. Dumitru Dănău, *Arhidiaconul Iconom Stavrofor Doctor Constantin V. Dănău – reper emblematic în tabla de valori naționale...*, Târgu-Jiu, 2015, p. 14.

ANEXA NR. 4

Decretul regal de conferire a Ordinului „Coroana României” în grad de Cavaler, domnului Constantin V. Dănău, profesor la Școala Normală din Târgu-Jiu.

Carol al II-lea
Prin grația lui Dumnezeu și voința națională
Rege al României
La toți de față și viitori, sănătate!

Asupra raportului Ministrului Nostru al Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinilor, sub No. 36 164.

Am decretat și decretăm:

Art. 1 Numim membru al Ordinului „Coroana României”, în gradul de Cavaler, pe domnul Dănău C., diacon, Profesor la Școala Normală Tg-Jiu.

Art. II Ministrul Nostru al Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinilor, este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București la 6 Iulie 1933.

Carol

Ministrul Afacerilor Străine a. i.,
Cancelar al Ordinilor,
Gh. Gh. Mironescu

Pentru conformitate cu decretul

original

Directorul Cancelariei Ordinilor,
Ministru Plenipotețiar

Apud. Dumitru Dănău, *Arhidiaconul Iconom Stavrofor Doctor Constantin V. Dănău – reper emblematic în tabla de valori naționale...*, Târgu-Jiu, 2015, p. 15.

ANEXA NR. 5

Brevetul pentru conferirea medaliei centenarului regelui Carol I preotului Constantin V. Dănău.

Ministerul Înzestrării Armatei
Brevet
pentru medalia Centenarului Regelui Carol I

Conform I. D. Nr. 1915 și 2 036 din 1939 și Nr. 372 din 1940

s-a conferit

Sf. Sale Preotului Constantin Dănău
Medalia Centenarului Regelui Carol I,
Pentru contribuția adusă înzestrării oștirii.

Ministrul Înzestrării Armatei

Nr. 43 253 Directorul Personalului
8 Iulie 1940

Apud. Dumitru Dănău, *Arhidiaconul Iconom Stavrofor Doctor Constantin V. Dănău – reper emblematic în tabla de valori naționale...*, Târgu-Jiu, 2015, p. 17.

ANEXA NR. 6

Brevetul pentru conferirea semnului onorific „Răsplata Muncii pentru 25 de ani în Serviciul Statului” profesorului Constantin V. Dănău.

Regatul României
Președinția Consiliului de Miniștri
Secretariatul General

Brevet

Noi, Secretarul General al Președinției Consiliului de Miniștri, adevărim că prin Înaltul Decret Regal No. 2 854 din 13 octombrie 1941, Majestatea Sa Regele a binevoit a conferi semnul onorific „Răsplata Muncii pentru 25 de ani în Serviciul Statului”, domnului diacon Dănău V.C., Profesor la Liceul „Tudor Vladimirescu” din Târgu-Jiu, județul Gorj.

Dat în Sinaia la 13 octombrie 1941.

Secretar General al
Președinției Consiliului de Miniștri,

Director,

No. 16 842.

Apud. Dumitru Dănău, *Arhidiaconul Iconom Stavrofor Doctor Constantin V. Dănău – reper emblematic în tabla de valori naționale...*, Târgu-Jiu, 2015, p. 16.

ARCHDEACON AND PROFESSOR CONSTANTIN V. DĂNĂU, PH.D. (1889-1980)

The study dedicated to Constantin V. Dănău, a teacher and a deacon, is based on new and published documents regarding his studies and career. He participated in the First World War, as a counselor to the priest of the Second Army which was ruled by the General Alexandru Averescu. Thus, he was an eye witness of the Mărăști battle and, in the fall of 1917, he was named by the priest Constantin Nazarie, the Protopope of the Romanian Army, secretary of the Religious Service of the Romanian Army from the Great General Quarter of the Army.

In 1919 he became teacher at the Normal School from Tg-Jiu, where he taught over 20 years, contributed to the building of a new headquarters of the school and to numerous text books and educational materials. In November 1919 he became deacon of the Romanian Church from Paris and the same year he enrolled at Sorbonne, the Faculty of Letters. As a result of his efforts, he received his PhD in Pedagogy (1924) and Psychology (1925) at Sorbonne.

He retired in 1944 and started to be tyrannized by the communist authorities, being dispossessed of his land (1949) and of the right to receive a pension (1952), as the result of fact that he was the Head Inspector of the Secondary Education from Oltenia, between 1941 and 1944.

Keywords: World War I, teacher, Jiu bridge battle, Mărăști battle, Al. Averescu

NOTE

1 Muzeograf la Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu.

2 Muzeograf la Muzeul Județean Gorj „Alexandru

Ștefulescu” din Târgu-Jiu.

3 Titu Pânișoară, Marin Colțan, *Curtișoara*, Editura Rhabon, Târgu-Jiu, 2002, pp. 70, 73; ***, *Dicționarul istoric al*

localităților din județul Gorj, vol. II, Editura Aius, Craiova, 2011, p. 300.

4 Dumitru Dănău, *Arhidiaconul iconom stavrofor doctor Constantin V. Dănău – reper emblematic în tabla de valori naționale...*, Târgu-Jiu, 2015, p. 5.

5 Ion Teoteoi, *Unul dintre ai noștri*, în „Tribuna Educației”, 1999.

6 Constantin V. Dănău, *Însemnări din viața mea*, p. 42. O copie xerox a manuscrisului memoriilor preotului Constantin V. Dănău ne-a fost pusă la dispoziție de către domnul colonel (r.) Dumitru Dănău, căruia îi mulțumim și pe această cale.

7 Ibidem; Pentru mai multe detalii referitoare la profesorul Stelian Sterescu, vezi Dumitru-Valentin Pătrașcu, Daniela-Liliana Pătrașcu, *Două vieți dedicate învățământului românesc*, edițiile I și II, Editura SITECH, Craiova, 2013.

8 Ion Teoteoi, *Unul dintre ai noștri*, în „Tribuna Educației”, 1999.

9 Constantin V. Dănău, *op. cit.*, p. 11.

10 Ibidem.

11 Ibidem.

12 Ibidem, p. 12.

13 Ibidem.

14 Ibidem.

15 Ibidem.

16 Ibidem.

17 Ibidem, pp. 12-13.

18 Ibidem.

19 Ibidem.

20 Ibidem.

21 Ibidem.

22 *** , 1925. *Calendarul Gorjului*, Tipografia „Lumina” – Frații Niculescu, Târgu-Jiu, 1924, pp. 83-84.

23 Ibidem, pp. 219-220.

24 Constantin V. Dănău, *op. cit.*, pp. 13-14.

25 Ibidem.

26 Ibidem.

27 Ibidem.

28 Ibidem.

29 Ibidem, p. 16.

30 Ibidem, p. 18.

31 Ibidem, p. 45.

32 Ibidem, p. 20; Ion Teoteoi, *Unul dintre ai noștri*, în „Tribuna Educației”, 1999.

33 Constantin V. Dănău, *op. cit.*, p. 23.

34 Ibidem.

35 Ibidem, pp. 23-24.

36 Ibidem, p. 45.

37 Ibidem.

38 Ibidem.

39 Ibidem, pp. 23-24.

40 Ion Teoteoi, *Unul dintre ai noștri*, în „Tribuna Educației”, 1999.

41 Constantin V. Dănău, *op. cit.*, p. 24.

42 Ibidem.

43 Grigore Pupăză, Constantin Cheznoiu, *Istoria învățământului din Gorj*, Editura Newest, Târgu-Jiu, 2005, p. 66.

44 Ibidem, p. 105.

45 Ion Teoteoi, *Unul dintre ai noștri*, în „Tribuna Educației”, 1999.

46 Ibidem.

47 Îi mulțumim și pe această cale domnului colonel (r.) Dumitru Dănău pentru amabilitatea cu care a binevoit a ne pune la dispoziție documente și fotografii inedite referitoare la viața și activitatea preoților gorjeni Constantin V. Dănău și Grigore Prejbeanu.

48 Ambele documente, în original, ne-au fost puse la dispoziție de către domnul colonel (r.) Dumitru Dănău din Târgu-Jiu.

49 Documentul ne-a fost pus la dispoziție de către domnul colonel (r.) Dumitru Dănău din Târgu-Jiu.

50 Constantin V. Dănău, *op. cit.*, p. 29.

51 Apud. Dumitru Dănău, *Arhidiaconul iconom stavrofor doctor Constantin V. Dănău – reper emblematic în tabla de valori naționale...*, Târgu-Jiu, 2015, pp. 3-4.

52 Ibidem.

53 Dumitru-Valentin Pătrașcu, *George Enescu la Târgu-Jiu*, în „Gorjeanul”, an XIX, nr. 6 797/28 august 2015, p. 15; Alexandru Chirilă Stanciu, *George Enescu la Caracal*, în „Memoria Oltului”, an II, nr. 5 (15)/mai 2013, pp. 13-16.

54 Constantin V. Dănău, *op. cit.*, p. 35.

55 Ibidem, p. 36.

56 Un exemplar al acesteia se află în colecțiile Secției de Istorie a Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu.

57 Daniela-Liliana Pătrașcu, *Nicolae Miloșescu (1858-1924)*, Editura PIM, Iași, 2013.

58 Dumitru Dănău, *op. cit.*, p. 4.

59 Grigore Pupăză, Constantin Cheznoiu, *op. cit.*, p. 106.

60 Ibidem.

61 Ibidem.

62 Ibidem.

63 Ibidem.

64 Ion Teoteoi, *art. cit.*, în *loc. cit.*, *passim*.

65 Vezi decretul de decorare la Anexa nr. 1.

66 Vezi textul documentului la Anexa nr. 2.

67 Vezi textul documentului la Anexa nr. 3.

68 Ibidem.

69 Vezi textul decretului de decorare la Anexa nr. 4.

70 Vezi textul decretului emis cu această ocazie la Anexa nr. 5.

71 Vezi textul decretului emis cu acest prilej la Anexa nr. 6.

72 Dumitru Dănău, *op. cit.*, p. 5.

73 Ibidem, p. 6.

74 Ibidem, p. 5.

75 Ibidem.

76 Ibidem, pp. 5-6.

77 Constantin V. Dănău, *op. cit.*, *passim*. O copie a manuscrisului a fost pusă la dispoziția autorilor acestui studiu de către domnul colonel (r.) Dumitru Dănău; Apud. Dumitru Dănău, *Arhidiaconul iconom stavrofor doctor Constantin V. Dănău – reper emblematic în tabla de valori naționale...*, p. 34.

78 Ibidem, p. 34.

79 Ibidem.

80 Ibidem.

81 Ibidem.

82 Ibidem.

83 Ibidem.